

Cei tari să îngăduie pe cei slabi

Textul Biblic: Romani 15:1-13

Versetul de aur

Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași simțăminte unii față de alții, după pilda lui Hristos Isus; pentru ca toți împreună, cu o inimă și cu o gură, să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos. Romani 15:5-6

Introducere

Tensiunea dintre conceptul de diversitate și unitate l-a confruntat continuu pe apostolul Pavel în timp ce a era în călătoriile misionare prin părțile Mediteranei. Tensiunea principală în cadrul bisericilor pe care le-a plantat a fost modul în care acei creștini de origine evreiască trebuiau să se asocieze cu cei dintre neamuri. Apostolul Pavel a scris probabil scrisoarea sa către Romani în timp ce se afla în orașul Corint în timpul celei de-a treia călătorii misionare prin anul 58 AD. Pavel încă nu vizitase biserica din Roma; care a fost plantată cu mulți ani înainte.

Expulzarea evreilor din Roma a dus ca, creștinii de origine ne-evrei să fie majoritari în biserica de acolo, chiar și după ce Împăratul Claudius a dat dreptul la evrei să locuiască în Roma.

Contextul lecției

I. Ce trebuie să facem? (Romani 15:1-4)

A. Să purtăm poverile (v 1)

Faptul că capitoul 15 apare aproape la sfârșitul scrisorii nu înseamnă că este ceva la care sa gândit mai târziu sau un „PS. -Post scriptum” De fapt, este chiar invers. Pavel crede că atitudinea celor puternici față de cei slabi din acest verset este atât de importantă încât este o variație a ceea ce a spus deja în Romani 14:1: „Primiți bine pe cel slab în credință și nu vă apucați la vorbă asupra ideilor îndoielnice” Pavel nu vorbește doar despre tolerarea celor care sunt slabi în credință. Mai degrabă, cei tari în credință ar trebui să suporte deficiențele celor mai slabi în credință.

B. Fii plăcut aproapelui tău (v 2)

Expresia: fiecare să placă aproapelui lui sete opusul în ceea ce privește cu : să ne mulțumim pe noi înșine. Trăind și făcând astfel, vom întări credința semenilor noștri (Romani 14:15, 20).

C. Urmați exemplul lui Isus (v 3)

Acest verset prezintă pe Isus care a luat păcatele noastre asupra Lui, când sa dezbrăcat de gloria Sa pentru noi.

D. Aveți Nădejde (v 4)

Există un proces între învățarea noastră din Scriptură și speranța care rezultă în cele din urmă. Acest proces implică (cel puțin) cele două efecte intermediare ale răbdării și mângâierii. Prin Scriptură, Dumnezeu lucrează pentru a da creștinilor răbdare și putere.

II. Ce putem să facem? - partea doua (Romani 15:5-12)

A. Aveți aceleași simțăminte (v 5-7)

Dumnezeu se caracterizează prin capacitatea Sa de a suporta eșecurile și răzvrătirile omenirii, continuând să le ofere iertare.

Pavel dorește ca toți să aibă aceleași simțăminte unii față de alții, la fel cum și Isus i-a iubit

la fel pe toți. Unitatea poporului lui Dumnezeu duce la lauda comună a lui Dumnezeu. A-L glorifica pe Dumnezeu înseamnă a-L lăuda pe Dumnezeu pentru ceea ce El este și a făcut cu adevărat. Adevăratul Dumnezeu este Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care a murit și a înviat pentru omenirea nevrednică.

Ce ar trebui să fac cu aceea persoană care face lucruri care nu-mi plac, acceptă lucrurile pe care el le resping și respinge lucrurile pe care el le acceptă? Răspunsul este să răspundem acelei persoane tot așa cum Hristos ne-a răspuns nouă.

B. Alegeți diversitatea în Dumnezeu (v 8-12)

Slujirea lui Pavel a fost bazată pe diversitate. Pentru cei ce cred în Isus evrei sau neamuri, el i-a învățat în mod repetat că biserica lui Hristos exprimă promisiunea lui Dumnezeu de a răscumpăra pe toți oamenii.

III. Cum poate Dumnezeu să ne vină în ajutor (Romani 15:13)

A. Natura Împărăției lui Dumnezeu (v 13a)

Pacea lui Dumnezeu nu este doar absența necazurilor. Mai degrabă, este marea bunăvoință față de ceilalți, trăind într-o prezentă armonie și în ajutorul altora.

B. Prin puterea Duhului (v 13b)

Speranța în Dumnezeu nu este doar optimism. Se bazează pe ceea ce Dumnezeu a făcut și face, exprimând încrederea în ceea ce Dumnezeu promite încă să facă.

CONCLUZII

Biblia ne învață că biserica este o comunitate de credincioși care sunt uniți în Hristos, indiferent de etnia, rasa sau statutul lor social. Apostolul Pavel a scris în Gal 3:28: „Nu este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nici parte bărbătească, nici parte femeiască fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus. Aceasta înseamnă că biserica ar trebui să fie un loc în care oameni de toate felurile să se poată uni pentru a se închina și a sluji lui Dumnezeu. Biserica ar trebui să fie o reflectare a diversității creației lui Dumnezeu și un loc în care oamenii pot învăța unii de la alții și pot crește în credința lor. Cu toate acestea, acest lucru necesită smerenie și dorința de a asculta pe alții care pot avea perspective și experiențe diferite. Ca creștini, suntem chemați să ne iubim unii pe alții și să ne slujim unii altora, indiferent de diferențele dintre noi.

Noi ar trebui să fim dispuși să renunțăm la propriile noastre părținiri și preconceptii personale și, în schimb, să fim deschiși la perspectivele și experiențele altora, în special a celor care sunt diferiți de noi. Procedând astfel, putem înțelege și aprecia mai bine diversitatea creației lui Dumnezeu și putem îmbrățișa mai pe deplin mesajul lui Hristos răstignit. Acesta este un mesaj puternic care vorbește despre importanța empatiei, a compasiunii și a înțelegerii în viața noastră spirituală.

Ce trebuie să memorăm: Hristos a creat o singură Biserică unită în El